

Warszawa, 29 lipca 2003 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Zastępca
Rzecznika Praw Obywatelskich
Stanisław TROCIUK

RPO-438241-VIII/03/JP

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Pan
Lech Kaczyński
Prezydent
Miasta Stołecznego Warszawy

Szanowny Panie Prezydencie,

Uprzejmie dziękuję za wyjaśnienia w zakresie podjętych przez Pana działań mających na celu wykonanie dyspozycji art. 18 ustawy z 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz.U. Nr 41, poz. 361 ze zm.).

Pragnę jednocześnie Pana poinformować, że do Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęło kilkanaście wniosków o zaskarżenie powyższej ustawy do Trybunału Konstytucyjnego. Podstawowym zarzutem stawianym ustawodawcy jest brak przepisu gwarantującego odprawę pracownikom odchodzącym z pracy. Podjęcie decyzji przez Rzecznika wymaga jednak dokładnego zbadania stanu faktycznego i prawnego.

Wypada zatem zauważyć, że ustawa z 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1593 ze zm.) – poza odprawą emerytalno-rentową (art. 21 ust. 1) i odprawą dla pracowników z wyboru, z którymi stosunek pracy został rozwiązany w związku z upływem kadencji (art. 14a ust. 1) – przewiduje wynagrodzenie obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za czas pozostawania bez pracy, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy w przypadku ustania zatrudnienia z pracownikiem samorządowym mianowanym z powodu likwidacji lub reorganizacji urzędu gminy (...), **połączonej ze zmniejszeniem stanu zatrudnienia.**

Również ustawa z 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz.U. z 2002 r. Nr 112, poz. 980 ze zm.) uzależnia prawo do odprawy od rozwiązania

stosunku pracy z powodu zmniejszenia zatrudnienia wywołanego zmianami organizacyjnymi, produkcyjnymi albo technologicznymi (art. 8 ust. 1 w związku z art. 1 ustawy).

Rzecznikowi Praw Obywatelskich nie są znane założenia, jakie przyświecały wdrożeniu ustawy o ustroju miasta stołecznego Warszawy, a zwłaszcza, czy zakładana zmiana ustroju miała pociągnąć za sobą reorganizację struktur organizacyjnych połączoną ze zmniejszeniem zatrudnienia, co – jak się wydaje jest warunkiem sine qua non przyznania odpraw. Uzasadnienie do projektu ustawy (sejmowy druk Nr 164) pomija tę sprawę.

Byłbym wdzięczny za wyjaśnienie tej kwestii również z tego względu, że Trybunał Konstytucyjny orzekając o zgodności z Konstytucją RP „ustawy warszawskiej” stwierdził, że „ewentualne badanie, czy zmiana ustroju miasta stołecznego Warszawy nie narusza konstytucyjności przepisów o pracownikach samorządowych wymagałoby odrębnego wniosku i odrębnego postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym i niniejsze orzeczenie nie przesądza oceny braku w ustawie warszawskiej przepisów rekompensujących zwolnienia pracowników z przyczyn leżących po stronie pracodawcy” (wyrok TK z dnia 18 lutego 2003 r. sygn. akt K 24/02, OTK ZU nr 2/A/2003, poz. 11 str. 149).

Będę również zobowiązany za nadesłanie informacji ilu pracowników było zatrudnionych w samorządzie warszawskim przed wejściem w życie ustawy z 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy, stosunki pracy ilu pracowników wygasły w związku z niezaproponowaniem im nowych warunków pracy i płacy, ilu nowych pracowników zatrudniono na ich miejsce oraz ilu pracownikom, których stosunki pracy wygasły zaproponowano ponownie zatrudnienie w wyniku działania Komisji rewizyjnej Rady Warszawy, o czym donosiła prasa.

Z wyrazami szacunku

/-/